Dosar nr. 3-1033/2023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin-Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nicolae Gîrbu împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilire în funcție și achitarea plăților salariale,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 20 aprilie 2023, Nicolae Gîrbu a depus o acțiune împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil. (f.d. 3-7)

La 26 iunie 2023, Nicolae Gîrbu a depus o cerere de chemare în judecată concretizată, împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilire în funcție și achitarea plăților salariale. (f.d. 85-94)

În motivarea acțiunii concretizate reclamantul a menționat că, conform Ordinului Cancelariei de Stat nr. 98-p din 1 septembrie 2020 a fost numit în funcția de șef al Biroului (cu statut de direcție) pentru relații cu veteranii al Cancelariei de Stat, în toată perioada de activitate fiind evaluat cu calificativul foarte bine.

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 789 din 16.11.2022 pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice), Biroul pentru relații cu veteranii al Cancelariei de Stat s-a reorganizat, iar în actuala structură și în Statul de personal, atît Biroul cît și funcția de șef al Biroului în care a fost numit, nu se regăsesc. Concomitent, în cadrul Cancelariei de Stat au fost create subdiviziuni noi, efectivul-limită al Cancelariei de Stat a fost majorat cu 8 unități și constituie 210 unități, inclusiv fiind create suplimentar 9 funcții publice de conducere noi. Conform Ordinului Cancelariei de Stat nr. 25-p din 12 ianuarie 2023 a fost preavizat cu privire la eliberarea din funcție și avînd în vedere că nu i s-a propus nici o funcție corespunzătoare funcției deținute, la data de 26.01.2023 a depus o cerere către Cancelaria de Stat prin care a solicitat să fie transferat din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică echivalentă, cu funcția publică deținută, din cadrul Cancelariei de Stat.

Prin răspunsul Cancelariei de Stat nr. 16-81-1729 din 16.02.2023, expediat la adresa de email, i s-a comunicat că alte funcții publice vacante sau temporar vacante corespunzătoare disponibile nu sînt, în afară de consultant principal în Direcția petiții și relații cu cetățenii.

Menționează reclamantul că, acceptarea propunerii Cancelariei de Stat de a fi transferat într-o funcție publică inferioară neechivalentă cu funcția deținută, diminuează semnificativ din mărimea salariului, din care ulterior urmează a-i fi calculată mărimea pensiei, or peste mai puțin de 2 ani împlinește vîrsta ce-i oferă dreptul la pensie pentru limită de vîrstă. Or, conform anexei nr. 3 Tabelul 2 poziția A2027 șef direcție și poziția A2105 consultant principal din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, clasa de salarizare pentru funcția de consultant principal este de 77 și coeficient 4,90 pe cînd pentru șef direcție este de 99 și clasa de 7,76, ceea ce denotă că salariul pentru funcția propusă de consultant principal este substanțial mai mic. Mai mult ca atît, funcția propusă este inferioară nivelului de calificare deținut, astfel consideră că este tratat inechitabil, faptul dat fiind o retrogradare în funcție conform art. 58 lit. h) a Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, deși nu au fost stabilite careva abateri disciplinare în activitatea desfășurată în cadrul Cancelariei de Stat.

La data de 12 ianuarie 2023, cînd prin Ordinul Cancelariei de Stat nr. 25-p a fost preavizat cu privire la eliberarea din funcție, în cadrul Cancelariei de Stat conform răspunsului Cancelariei de Stat nr. 16-81-3109 din 22.03.2023 erau funcții libere de conducere corespunzătoare funcției deținute în cadrul Cancelariei de Stat, mai mult ca atît în perioada de preaviz Cancelaria de Stat la data de 3 februarie 2023 a anunțat concurs pentru ocuparea funcției publice de conducere Șef al Direcției generale politici sectoriale și Șef adjunct al Direcției generale politici sectoriale, șef al Direcției politici economice.

Ulterior, prin Ordinul Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17.02.2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, a fost eliberat din funcția deținută, fiindu-i calculate 57 zile de concediu de odihnă anual nefolosit, ceea ce nu corespunde adevărului or, conform inscripției din carnetul de muncă a activat în serviciul public mai mult de 18 ani, începînd cu data de 15.12.1982 conform ordinelor Ministerului Afacerilor Interne (a se vedea inscripția cu nr. 2 și 3 din carnetul de muncă). Prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 352 din 12.10.2001 i s-a conferit grad de calificare a funcționarului public consilier de stat de gradul II clasa I de la 08.10.2001. Respectiv conform art. 43 al Legii nr. 158/2008, are dreptul la 42 zile de concediu de odihnă anual, ceea ce nu s-a respectat, iar Cancelaria de Stat contrar legii i-a calculat greșit vechimea în serviciu public în baza căreia i-a stabilit numărul de zile de concediu de odihnă anual din care motiv acesta este un temei suplimentar pentru care ordinul Cancelariei de stat este ilegal si solicită să fie anulat.

La data de 22.03.2022, Cancelaria de Stat i-a confirmat faptul că a beneficiat în total de 31 zile de concediu de odihnă plătit, prezentîndu-i ordinele, compensație i-a acordat pentru 57 de zile nefolosite de concediu de odihnă anual conform Ordinului Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17.02.2023. Prin urmare, pentru 2 ani 5 luni și 21 zile de activitate are dreptul la 105 zile de concediu, 31 zile le-a utilizat, 57 zile i s-a acordat compensație, iar pentru 17 zile de concediu neutilizat angajatorul nu i-a achitată compensația.

Prin cererea prealabilă adresată Cancelariei de Stat înregistrată cu nr.7786 din 16.03.2023, a solicitat repunerea în drepturi, anularea ordinului ilegal cu privire la încetarea raporturilor de serviciu nr. 212-p din 17.02.2023, restabilirea în funcția publică corespunzătoare, achitarea salariului ratat pentru lipsa forțată de la serviciu. Prin răspunsul Cancelariei de Stat nr. 15-81-3181 din 24.03.2023 i s-au respins pretențiile, Cancelaria de Stat a refuzat repunerea în drepturile sale legale.

Susține reclamantul că, acțiunile ilegale ale Cancelariei de Stat i-au provocat suferințe morale aducînd atingere onoarei și demnității, i-a fost subiestimată experiența profesională și

autoritatea publică, a fost înjosit și tratat discriminatoriu în comparație cu ceilalți colegi de serviciu, aceste abuzuri i-au provocat nesiguranță în ziua de mîine și disconfort psihologic. Mai mult ca atît prin eliberarea sa ilegală din funcție s-a încălcat și Convenția Europeană a Drepturilor Omului (în continuare Convenția) în special art. 8 și articolul 6, or Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) a statuat că deși din art. 8 al Convenției nu derivă dreptul general al ocupării unui loc de muncă, dreptul de acces la o funcție publică și nici dreptul de a alege o anumită profesie, noțiunea de „viață privată" nu exclude, în principiu, activitățile cu caracter profesional (a se vedea pagina 28 din Ghidul privind art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului). În jurisprudența sa, CEDO a constatat că eliberarea din funcție constituie o ingerință în dreptul la respectarea vieții private (cauza Ozpinar împotriva Turciei pct. 43-48).

Totodată CEDO a constatat o încălcare a art. 8 al Convenției și într-o cauză în care reclamantul a fost transferat pe un post mai puțin prestigios din motivul convingerilor deosebite ale acestuia (cauza Sodan împotriva Turciei, pct. 57-60) În cauza Denisov împotriva Ucrainei la pct. 115, Curtea concluzionează, din jurisprudența sa, că litigiile de muncă nu sunt, prin natura lor, excluse din sfera noțiunii „viață privată" în sensul art. 8 din Convenție. în astfel de litigii, o concediere, o retrogradare, refuzul accesului la o profesie sau alte măsuri la fel de nefavorabile pot avea repercusiuni asupra anumitor aspecte tipice ale vieții private.

Notează reclamantul că eliberarea sa din funcție are efect negativ asupra vieții private prin aceea că: a rămas fără salariu fiind unicul întreținător la familiei, soția neavînd un loc de muncă; va avea o pensie pentru limită de vîrstă substanțial diminuată deoarece în ultimii 2 ani pînă la exercitarea dreptului la pensia de vîrstă a fost lipsit de salariu pe care îl avea fiind dat afară din funcția publică deținută datorită convingerilor sale aparte asupra lucrurilor și deoarece a exercitat cu bună credință dreptul constituțional la libera exprimare; i-a afectat cariera de funcționar public fiind înjosit și discriminat în raport cu colegii care au fost numiți în funcții publice echivalente cu funcțiile deținute anterior reorganizării Cancelariei de Stat. Prin acțiunile sale Cancelaria de Stat i-a încălcat și dreptul la demnitate în muncă prevăzut de art. 1 Codul Muncii, care reprezintă - climatul psihoemoțional confortabil în raporturile de muncă ce exclude orice formă de comportament verbal sau nonverbal din partea angajatorului sau a altor salariați care poate aduce atingere integrității morale și psihice a salariatului.

De asemenea atrage atenția instanței asupra faptului că, CEDO a declarat și art. 6 § 1 din Convenție aplicabil procedurii împotriva concedierii abuzive, inițiate de angajații unei ambasade [Cudak împotriva Lituaniei (MC), pct. 44-47, Sabeh El Leii împotriva Franței (MC), pct. 39 Naku împotriva Lituaniei și Suediei, pct. 95], de un comisar de poliție (Sikic împotriva Croației, pct. 18-20) sau de un ofițer în armată trimis în fața instanțelor militare (Vasilchenko împotriva Rusiei, pct. 34-36), unei proceduri privind dreptul de a obține un post de asistent parlamentar (Savino și alții împotriva Italiei), unei acțiuni a unui procuror împotriva unei decizii prezidențiale de a fi transferat [Zalli împotriva Albaniei (dec.) și celelalte referințe citate], unei proceduri privind cariera profesională a unui angajat vamal (dreptul de a concura pentru o promovare internă: Fiume împotriva Italiei, pct. 33- 36) și a unui judecător, președinte al Curții supreme, care dorea să conteste încetarea înainte de termen a mandatului [Baka împotriva Ungariei (MC), pct. 118], precum și altor litigii care priveau funcționari publici și judecători (ibidem, pct. 104-105; Kamenos împotriva Ciprului, pct. 75).

Consideră reclamantul răspunsurile nr. 16-81-1729 din 16.02.2023, nr. 15-81-3181 din 24.03.2023 ale Cancelariei de Stat de a-i refuza transferul într-o funcție publică corespunzătoare cu funcția deținută, precum și Ordinul Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17.02.2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ca fiind ilegale din următoarele considerente.

Potrivit art. 16 din Constituția Republicii Moldova, respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului. Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Totodată, potrivit art. 189 al Codului administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. Articolul 137 al Codului administrativ, statuează că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii nr. 158/2008, scopul legii nominalizate constă în asigurarea realizării unui serviciu public stabil, profesionist, imparțial, transparent și eficient în interesul societății și al statului.

Serviciul public conform art. 5 a Legii nr. 158/2008 se bazează pe principiile egalității și nondiscriminării, legalității, profesionalismului, transparenței, imparțialității, independenței, responsabilității, stabilității și loialității, care în cazul meu au fost încălcate.

Atrag atenția reclamantul că, prin acțiunile Cancelariei de Stat în raport cu el, s-au încălcat și prevederile Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29.06.2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, care la art.7 alin. (1) prevede că, statele membre trebuie să asigure punerea la dispoziția tuturor persoanelor care se consideră nedreptățite prin nerespectarea principiului egalității de tratament, a procedurilor judiciare și/sau administrative, inclusiv a procedurilor de conciliere acolo unde consideră necesar, în vederea respectării obligațiilor care decurg din directivă, chiar și după ce relația din care se presupune că a rezultat discriminarea a luat sfârșit. Iar, potrivit preambului acesteia, Legea nr. 158/2008 transpune prevederile art.3 alin. (1) lit. (a), (b) și (d) a Directivei nominalizate. Potrivit art. 14 lit. f) a Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcționarul public are dreptul să beneficieze de stabilitate în funcția publică deținută, precum și de dreptul de a fi promovat într-o funcție publică superioară.

Articolul 14 lit. g) a Legii nr. 158/2008, prevede că funcționarul public are dreptul să beneficieze de egalitate de șanse și de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrare în funcția publică, la procesul de dezvoltare profesională continuă și la promovarea în funcție, ceea ce nu s-a respectat în cazul reclamantului, susține. Or, conform art. 7 alin. (1) al Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, se interzice orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza criteriilor protejate, care au drept efect limitarea sau subminarea egalității la alegerea locului de muncă, a profesiei, la încheierea, suspendarea, modificarea sau încetarea raporturilor de muncă, în activitatea nemijlocită și în formarea profesională.

Invocă reclamantul că, Cancelaria de Stat a încălcat și prevederile art. 28 alin. (2) al Legii nr. 158/2008 care stabilește că, concursul se organizează, de regulă, după aplicarea modalităților de ocupare a funcției publice specificate la alin.(l) lit.b) și c) (promovare și transfer).

Conform art. 33 alin. (6) și alin. (9) al legii menționate, funcționarul public își păstrează gradul de calificare deținut în cazul reangajării în serviciul public. Funcționarului public i se poate retrage gradul de calificare, prin hotărîre judecătorească definitivă, pentru săvîrșirea unor acțiuni ilegale ce prevăd răspundere penală, precum și în cazul cînd gradul de calificare a fost conferit cu încălcarea legislației.

Articolul 41 alin. (3) al Legii nr. 158/2008 (3), prevede că în vechimea în serviciul public intră și perioadele de activitate în calitate de funcționar public în autoritățile publice care au funcționat pe teritoriul Republicii Moldova pînă la punerea în aplicare a legii, respectiv Ministerul Afacerilor Interne, este autoritate publică ce a funcționat pînă la punerea în aplicare a legii nominalizate, iar în carnetul de muncă este înscrierea că am activat peste 18 ani în cadrul acestei autorități. Menționez că, carnetul de muncă este un document oficial valabil care confirmă activitatea mea anterioară.

Articolul 63 alin. (4) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), stipulează că, în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcționarul public poate fi transferat sau promovat în această funcție.

Menționează reclamantul că, angajatorul a acționat și contrar art. 8 alin. (1) al Codului Muncii, care prevede că în cadrul raporturilor de muncă acționează principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților. Orice discriminare, directă sau indirectă, a salariatului pe criterii de sex, vîrstă, rasă, culoare a pielii, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, domiciliu, dizabilitate, infectare cu HIV/SIDA, apartenență sau activitate sindicală, precum și pe alte criterii nelegate de calitățile sale profesionale, este interzisă. Astfel, cazul său cade sub incidența articolului 183 alin. (1) și alin. (2) lit. b), g) și 1) al Codului Muncii, care prevede că, în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă.

Stipulările menționate în Codul Muncii au drept scop ca, în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, să protejeze drepturile salariaților și după caz și a funcționarilor publici, în susținerea celor afirmate legiuitorul prin articolul 76 al Legii nr. 158/2008, a stabilit că dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației speciale care reglementează activitatea funcționarilor publici.

Totodată, potrivit art. 89 alin. (1) și alin. (2) din Codul Muncii, salariatul eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanței de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile eliberării din serviciu a salariatului.

Potrivit art. 329 Codul Muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Concomitent, art. 330 alin. (1) lit. b) Codul Muncii, prevede că angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de

posibilitatea de a munci. Această obligație surv ine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu.

Adițional, mai menționează reclamantul și practica judiciară pe cazuri similare prin care instanța de judecată a restabilit în drepturi persoana eliberată ilegal din funcție (cazul Sergiu Carpov, decizia Curții Supreme de Justiție din 24.03.2021 dosar nr. 3ra-33/2021).

Urmare celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 16 din Constituția RM, art. 189, art. 191 alin. (1), art. 195, art. 196, art. 208, art. 209, art. 211, art. 212 ale Codului administrativ, art. 1 alin. (2), art. 5, art. 14, art. 28, art. 33 alin. (9), art. 41, art. 63 alin. (4) și art. 76 a Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 1, art. 8 alin. (1), art. 89, art. 183 alin. (1) și alin. (2) lit. b), g) și 1), art. 329 alin. (1) și art. 330 Codul Muncii, precum și a art. 6 și 8 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului, cere reclamantul, Gîrbu Nicolae:

- anularea răspunsurilor Cancelariei de Stat nr. 16-81-1729 din 16.02.2023 și nr. 15-81-3181 din 24.03.2023 ca fiind ilegale;
- anularea Ordinului Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17.02.2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ca fiind ilegal;
- obligarea Cancelariei de Stat de a-l reîncadra în funcția publică deținută pînă la data de 21.02.2023;
- obligarea Cancelariei de Stat să emită Ordinul de transfer a dlui Nicolae Gîrbu din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică de conducere corespunzătoare, cu funcția publică deținută, din cadrul Cancelariei de Stat.;
- obligarea Cancelariei de Stat de a-i achita salariul ratat care include toate sporurile, premiile și alte drepturi salariale acordate suplimentar la salariul de bază corespunzător funcției de șef al Biroului, pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada de la data încetării raporturilor de serviciu 21.02.2023 pînă în ziua restabilirii în funcția publică;
- compensarea cheltuielilor de asistență juridică;
- compensarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei.

În ședința de judecată reclamantul Gîrbu Nicolae și avocatul Gafton Vasile au susțin cererea de chemare în judecata integral și au solicit admiterea acesteia.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentantul pârâtului, Cancelaria de Stat, Sîlnic Alexandra în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției, autoritatea publică pârâtă a menționat că, prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 98-p din 1 septembrie 2020, domnul Gîrbu Nicolae a fost numit în funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii a Cancelariei de Stat. Ca urmare a reorganizării structurale a Cancelariei de Stat, conform Hotărîrii Guvernului nr. 789 din 16 noiembrie 2022 pentru modificarea unor hotărîri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice), unele subdiviziuni au fost lichidate, inclusiv Biroul pentru relații cu veteranii (cu statut de direcție) în care reclamantul a activat în funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii. Totodată, prin actul normativ menționat *supra* (pct. 3) a fost modificată și Hotărîrea Guvernului nr. 149/2021 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale în partea ce ține de majorarea efectivului - limită al Statului de personal de la 89 la 94 de unități și modificarea structurii ministerului prin crearea Serviciului politici de

protecție a veteranilor în cadrul Direcției politici de asistență socială a familiilor cu venituri mici și vârstnicilor.

În context, prin scrisoarea nr. 16-77-12544 din 27 decembrie 2022, Cancelaria de Stat a solicitat de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale propuneri în vederea modificării raporturilor de serviciu prin transfer a unor angajați ai Biroului pentru relații cu veteranii pentru continuarea activității în subdiviziunea respectivă din cadrul ministerului. Astfel, în legătură cu lichidarea unor funcții publice, ca urmare a intrării în vigoare a Statului de personal al Cancelariei de Stat la data de 1 decembrie 2022, conform structurii și efectivului - limită aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 789/2022, în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c), alin. (2) și (3) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 25-p din 12 ianuarie 2023 reclamantul a fost preavizat cu privire la eliberarea din funcția publică. Ordinul în cauză a fost adus la cunoștință dlui Gîrbu Nicolae în aceeași zi, fapt confirmat prin semnătură acestuia. Preavizul respectiv a fost acordat cu o durată de 30 de zile calendaristice, în perioada de preaviz funcționarului i s-a redus programul de muncă cu până la 2 ore, fără reducerea salariului cuvenit. Remarcă pârâtul că ordinul în cauză nu a fost contestat de către reclamant.

Subsecvent, la data de 13 februarie 2023, în legătură cu lichidarea funcției publice deținute, acestuia i s-a propus transferul în funcția vacantă de consultant principal în Direcția petiții si relații cu cetățenii, propunere care a fost refuzată. În circumstanțele expuse, în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în legătură cu lichidarea funcției publice deținute și ținând cont de refuzul transferului în funcția propusă, a fost emis ordinul Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17 februarie 2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin care dl Gîrbu Nicolae a fost eliberat din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii, începând cu data de 21 februarie 2023.

La data de 16 martie 2023, în cadrul Cancelariei de Stat a fost înregistrată cu nr. 7786 cererea prealabilă semnată electronic (transmisă prin e-mail) de către reclamantul Gîrbu Nicolae. Prin scrisoarea Cancelariei de Stat nr. 15-81-3181 din 24 martie 2023 reclamantul a fost informat despre respingerea cererii prealabile din 16 martie 2023, ca fiind neîntemeiată.

Potrivit art. 31 din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern, (1) Cancelaria de Stat este autoritatea publică care asigură organizarea activității Guvernului, stabilește cadrul general pentru definirea priorităților Guvernului, asigură suport metodologic, organizatoric și de coordonare pentru sistemul de planificare, elaborare și implementare a politicilor publice la nivelul ministerelor și al altor autorități administrative centrale, monitorizează implementarea programului de activitate al Guvernului, prezintă materialele analitice și informaționale, pregătește proiectele de hotărîri, ordonanțe și dispoziții ale Guvernului și verifică executarea acestora. [...] (3) Cancelaria de Stat este condusă de secretarul general al Guvernului, numit în funcție și eliberat din funcție de către Guvern și subordonat direct Prim- ministrului. (4) Modul de organizare și funcționare a Cancelariei de Stat se stabilește de către Guvern.

Notează pârâtul că Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, structura și efectivul limită al Cancelariei de Stat au fost aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 657/2009.

Conform pct. 16 lit. h) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 657/2009, secretarul general al Guvernului numește în funcții, modifică, suspendă și încetează raporturile de serviciu, în condițiile legii, a funcționarilor publici, angajează și concediază alt personal al Cancelariei de Stat, precum și conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor monitorizate de aceasta.

Subsecvent, ca urmare a reorganizării structurale a Cancelariei de Stat, conform Hotărîrii Guvernului nr. 789 din 16 noiembrie 2022 pentru modificarea unor hotărîri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice), publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 363-373 din 18 noiembrie 2022, art. 878 (în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova) unele subdiviziuni ale autorității au fost lichidate, inclusiv Biroul pentru relații cu veteranii (cu statut de direcție) în care reclamantul a activat în funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii. Totodată, prin Hotărîrea Guvernului nr. 789/2022 a fost modificată și Hotărîrea Guvernului nr. 149/2021 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale (pct. 3) în partea ce ține de majorarea efectivului-limită al Statului de personal de la 89 la 94 de unități și modificarea structurii ministerului prin crearea Serviciului politici de protecție a veteranilor în cadrul Direcției politici de asistență socială a familiilor cu venituri mici și vârstnicilor.

Subliniază pârâtul că, Hotărîrea Guvernului nr. 789/2022 a fost aprobată în scopul consolidării și dezvoltării capacităților instituționale ale Cancelariei de Stat pentru a asigura realizarea eficientă a misiunii, funcțiilor și atribuțiilor principale ale acesteia prin prisma rolului de Centru al Guvernului, pe care Cancelaria de Stat urmează să-l asigure conform cadrului normativ. Totodată, necesitatea reconfigurării instituționale a Cancelariei de Stat a rezultat din analizele efectuate care au evidențiat oportunitatea ajustării proceselor de coordonare internă și interinstituțională pe componenta de politici publice, inclusiv în contextul obținerii de către Republica Moldova a statutului de țară candidat pentru aderarea la Uniunea Europeană.

Menționează pârâtul că printre obiectivele majore ale actului normativ precitat se evidențiază: consolidarea procesului de planificare strategică, eficientizarea procesului de coordonare a politicilor publice sectoriale, consolidarea componentei managementul funcției publice, implementarea unui mecanism calitativ și operativ de comunicare în relațiile cu autoritatea legislativă, asigurarea transparenței și relaționării cu cetățenii, cooperarea cu societatea civilă, asigurarea conformității legislative, etc. Totodată, notează că reorganizarea structurală a fost planificată și efectuată în corespundere cu prioritățile programului de guvernare și în vederea consolidării capacităților instituționale și profesionale ale/din cadrul Cancelariei de Stat, necesare realizării funcțiilor specifice Centrului Guvernului. Or, ținând cont de rolul și locul Cancelariei de Stat în sistemul administrației publice, stabilit de legislație și modificările recente privind reconfigurarea instituțională și consolidarea capacităților autorităților publice pe componenta de coordonare a elaborării politicilor publice în acord cu acquis-ul UE, a fost imperioasă majorarea numărului de unități ale Cancelariei de Stat, pentru a fi posibilă realizarea eficientă a atribuțiilor ce reies din necesitatea consolidării capacităților administrației publice în contextul integrării europene a țării. Noua structură a Cancelariei de Stat cuprinde un efectiv limită de 210 unități. În contextul celor expuse, scopul reorganizării autorității publice în cauză este crearea unui cadru comprehensiv ce va reglementa într-o formulă nouă organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, contribuind la realizarea conformă a misiunii și sarcinilor Centrului Guvernului și a obiectivelor trasate în Programul de activitate al Guvernului. Astfel, reieșind din rolul complex al Cancelariei de Stat, prin prisma atribuțiilor ce îi revin, precum și fiind o acțiune urgentă care rezultă din Planul de acțiuni pentru implementarea măsurilor propuse de către Comisia Europeană în Avizul său privind cererea de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană, s-a remarcat și necesitatea intrării în vigoare a actului normativ la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 789/2022 pentru modificarea unor hotărîri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice) au fost modificate și completate următoarele acte normative:

1) Hotărârea Guvernului 657/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea, structurii și efectivului-limită ale Cancelariei de Stat, în vederea:

- instituirii atribuțiilor în domeniul asistentei externe;
- majorării efectivului-limită al Cancelariei de Stat cu 13 unități de personal;
- excluderii domeniului ce ține de politica statului în relațiile cu veteranii, cu transferarea acestuia către Ministerul Muncii si Protecției Sociale;
- aprobării noii structuri a Cancelariei de Stat;

2) Hotărârea Guvernului nr. 155/2003 cu privire la Consiliul național pentru securitatea circulației rutiere, prin:

- excluderea normei privind detașarea membrilor Biroului executiv al Consiliului național pentru securitatea circulației rutiere în cadrul Cancelariei de Stat;

3) Hotărârea Guvernului nr.149/2021 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii si Protecției Sociale, în scopul:

- completării efectivului-limită al aparatului central al Ministerului Muncii și Protecției Sociale cu unități suplimentare;
- preluării atribuțiilor conexe elaborării politicii statului în relațiile cu veteranii.

Astfel, învederează pârâtul că în rezultatul reorganizării Cancelariei de stat din noiembrie 2022, s-a exclus domeniului ce ține de politica statului în relațiile cu veteranii, cu transferarea acestuia către Ministerul Muncii si Protecției Sociale. Respectiv, subdiviziunea responsabilă de acest domeniu a fost lichidată din cadrul Cancelariei de Stat, iar atribuțiile conexe elaborării politicii statului în relațiile cu veteranii au fost preluate de către Ministerul Muncii și protecției Sociale, fapt pentru care s-a și majorat statul de personal al ministerului cu 5 unități. În altă ordine de idei, reliefează că regimul general al funcției publice, statutul funcționarului public, raporturile juridice dintre funcționarii publici și autoritățile publice (în cele ce urmează - raporturi de serviciu), precum și alte raporturi ce decurg din acestea sunt reglementate prin Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, fapt definit în art. 1 al Legii.

În consecință, în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în legătură cu lichidarea funcției publice deținute și ținând cont de faptul că reclamantul nu a acceptat transferul în funcția publică vacantă propusă, a fost emis ordinul Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17 februarie 2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, începând cu data de 21 februarie 2023.

Potrivit art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008, în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcționarul public poate fi transferat sau promovat în această funcție. Or, prevederile legale menționate oferă dreptul de a transfera funcționarul public într-o altă funcție publică vacantă/temporar vacantă, fără a institui în sarcina autorității publice o obligație expresă. Astfel, în legătură cu reorganizarea autorității publice si lichidarea unor funcții publice ca urmare a aprobării Statului de personal al Cancelariei de Stat, în contextul modificării structurii Cancelariei de Stat prin Hotărîrea Guvernului nr. 789/2022, în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c), alin. (2) și (3) din Legea nr. 158/2008, prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 25-p din 12 ianuarie 2023 „Cu privire la preaviz”, dl Gîrbu Nicolae a fost preavizat cu privire la eliberarea din funcția publică. Ordinul în cauză a fost adus la cunoștință funcționarului în aceeași zi, fapt

confirmat prin semnătură acesteia.

Relevă pârâtul că, prin Hotărîrea Guvernului nr. 789/2022 a fost modificată structura Cancelariei de Stat, inclusiv prin lichidarea de facto și de jure a subdiviziunii Biroul pentru relații cu veteranii (cu statut de direcție). Totodată, potrivit pct. 4 al Hotărîrii Guvernului menționate, Cancelaria de Stat a fost obligată să prezinte Prim-ministrului spre aprobare statul de personal conform structurii și efectivului-limită modificate prin prezenta hotărâre. În circumstanțele expuse, în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin ordinul Cancelariei de Stat nr. nr. 212-p din 17 februarie 2023 dl Gîrbu Nicolae a fost eliberat din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii, din data de 21 februarie 2023. Astfel, în temeiul art. 42 alin. (6) din Legea nr. 158/2008, prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 212- p din 17 februarie 2023 s-a dispus achitarea indemnizației de eliberare din serviciu calculată în conformitate cu art. 186 alin. (1) lit. a) din Codul muncii nr. 154/2003 și a compensației pentru 57 de zile calendaristice concediu de odihnă nefolosit.

Prin urmare, cu referire la pretenția dlui Nicolae Gîrbu privind achitarea compensației pentru concediul de odihnă nefolosit, în partea ce ține de dreptul la 42 de zile de concediu de odihnă anual remarcă pârâtul următoarele. Art. 43 din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public acordă funcționarilor publici dreptul la un concediu de odihnă anual, plătit, cu o durată de 35 de zile calendaristice. În cazul în care vechimea în serviciul public depășește 5, 10 și 15 ani, concediul de odihnă anual plătit se mărește cu 3, 5 și, respectiv, 7 zile calendaristice.

Potrivit art. 41 din Legea nr.158/2008 vechimea în serviciul public include perioadele de exercitare efectivă a funcțiilor publice specificate în Clasificatorul unic al funcțiilor publice și perioadele de activitate în calitate de funcționar public în autoritățile publice care au funcționat pe teritoriul Republicii Moldova până la punerea în aplicare a legii, specificate în Nomenclatorul autorităților publice care au activat până la punerea în vigoare a Legii serviciului public nr.443/1995 și al funcțiilor publice din cadrul lor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.412/2014.

Susține pârâtul că în baza datelor din carnetul de muncă, la data angajării în Cancelaria de Stat (1 septembrie 2020) vechimea în serviciul public a dlui Nicolae Gîrbu constituia 3 ani 2 luni, ceea ce oferea dreptul la concediu de odihnă anual cu durata de 35 de zile calendaristice. Pentru toată perioada activității în cadrul Cancelariei de Stat, Nicolae Gîrbu a avut dreptul la 88 de zile calendaristice concediu de odihnă plătit după cum urmează: 01.09.2020-01.09.2021 - 35 de zile calendaristice; 01.09.2021-01.09.2022 - 35 de zile calendaristice; 01.09.2022-21.02.2023 - 18 zile calendaristice (calculat proporțional timpului lucrat din concediu anual de 38 de zile calendaristice). Au fost utilizate 31 zile calendaristice și pentru 57 zile calendaristice a fost achitată compensația la încetarea raporturilor de serviciu (ordinul nr. 212-p din 17.02.2023).

De asemenea, prin Legea nr. 155/201, a fost aprobat Clasificatorul unic al funcțiilor publice. Iar potrivit art. 2, legea precitată nu se extinde asupra funcțiilor publice ocupate de funcționarii publici cu statut special.

Cu referire la alegațiile reclamantului în partea ce ține de aplicabilitatea articolului 183 din Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003, relevă pârâtul că normele date poartă un caracter general în comparație cu normele speciale statuate în Legea nr. 158/2008. Iar, potrivit art. 5 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative: în caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială. Prin urmare, procedura de încetare a raporturilor de serviciu a fost realiză în strictă conformitate cu cadrul legal ce vizează statutul funcționarilor publici, asigurându-se,

totodată, și respectarea garanțiilor oferite de legea menționată supra. Întru consolidarea soluției adoptate, constată cu corectitudinea în actele emise în raport cu reclamantul, în cadrul procedurii de eliberare din funcția publică, deoarece acesta a fost informat, preavizat în mod legal despre lichidarea funcției publice deținute și modificarea structurii autorității publice, motiv pentru care concluzionează pârâtul asupra netemeiniciei pretenției privind anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17 februarie 2023.

Cu privire la pretențiile ce tin de obligarea Cancelariei de Stat de reîncadrare în funcția publică deținută până la data de 21 februarie 2023, precum și de transferare din funcția de sef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică de conducere corespunzătoare cu funcția publică deținută din cadrul Cancelariei de Stat, consideră pârâtul că acestea derivă din cerința de anulare a ordinului cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, fiind subsecvente acestei pretenții de bază și, respectiv, urmează a fi respinse integral, ca fiind neîntemeiate. Mai mult ca atât, potrivit definiției expuse în Dicționarul explicativ al limbii române, verbul „a reîncadra" presupune acțiunea de a încadra pe cineva din nou într-un post (pe care l-a ocupat anterior). În acest sens, subliniază pârâtul că, după cum poate fi dedus și din circumstanțele de fapt enumerate mai sus, precum și cele indicate în cererea de chemare în judecată, reclamantul până la data de 21 februarie 2023 a deținut funcția de Șef de Birou pentru relații cu veteranii. Or, în structura actuală a autorității pârâte, conform anexei nr. 2 la Hotărîrea Guvernului nr. 657/2009, cu modificările ulterioare, în prezent o subdiviziune cu așa denumire nu există. Prin urmare atribuțiile Cancelariei de Stat conexe domeniului elaborării politicii statului în relațiile cu veteranii au fost preluat de către o altă autoritate publică centrală - Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Iar prin cererea prealabilă din 16 martie 2023, o astfel de pretenție cu privire la reîncadrarea în funcția publică deținută nu a fost înaintată. Prin urmare, accentuează, că restabilirea/reîncadrarea salariatului într-o funcție care și de facto și de jure nu există nu este posibilă, o atare hotărâre judecătorească fiind din start sortită imposibilității punerii în executare.

Întru susținerea celor expuse mai sus, învederează și Hotărîrea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 35 din 9 noiembrie 2021. Potrivit constatărilor statuate la pct. 173, 174, 175,179, 190, deducem cu certitudine că măsura contestată nu a urmărit, în realitate, scopul pedepsirii reclamantului. Atât timp cât acestuia i-a fost păstrat dreptul de a ocupa în viitor o altă funcție publică și i s-au oferit garanțiile sociale cu ocazia eliberării din funcție, de a-și continua cariera publică în mod nestingherit într-o funcție publică, nu poate fi acceptat argumentul potrivit căruia eliberarea din funcție reprezintă o pedeapsă și nu implică nici o consecință juridică care ar putea fi raportată la o pretinsă sancționare. în concret, măsura în discuție nu instituie nici o interdicție de ocupare a funcției publice și nici nu decade persoana din dreptul de a participa la alte concursuri pentru ocuparea unei funcții publice. La fel, Curtea subliniază că funcționarii publici în cazul eliberării din funcție din motivul lichidării acesteia beneficiază de suficiente garanții sociale, materiale și procedurale. Totodată, liberarea funcționarilor din motivul lichidării funcției nu interzice acestora de ocupa o funcție publică sau de demnitate publică (a se vedea pct. 198, 199, 200).

Cu referire la solicitarea privind repararea prejudiciului material si moral, pârâtul reține că în măsura în care susține că actele administrative contestate sunt absolut legale, emise în strictă conformitate cu procedura și respectarea limitelor de competență prevăzute de legislație, iar temeiuri de anulare a scrisorilor, ordinului contestat, restabilire/reîncadrare în funcție nu sunt, argumentele în acest sens fiind expuse supra, invocăm că prin eliberarea din funcția publică, pretențiile subsecvente privind încasarea în folosul reclamantului a salariului neachitat pentru

absența forțată de la serviciu și a prejudiciului moral sunt înaintate în lipsă totală de argumente și forță probantă. În așa mod, și în această parte cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Subsecvent, cu privire la solicitarea ce ține de încasarea prejudiciului moral, susține pârâtul că acțiunea reclamantului în partea respectivă urmează a fi declarată inadmisibilă din următoarele considerente. Conform prevederilor art. 10 alin. (2), art. 167 alin. (4), art. 166, art. 60 alin. (3) din Cod administrativ, constată că, atunci când o persoană care își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ ilegal, ea urmează să depună o cerere de reparare a prejudiciului către autoritatea publică, care emite o decizie în acest sens, care, conform art. 10 alin. (2) Cod administrativ este un act administrativ. Această procedură prevăzută de lege nu a fost respectată în cazul dat. Norma dată nu exclude necesitatea ca reclamantul să se adreseze cu solicitarea prealabilă de emitere a actului dat de despăgubire, care sunt două noțiuni diferite. în situația în care adresarea prealabilă este element obligatoriu în cadrul unei acțiuni de obligare, iar reclamantul, în partea compensării prejudiciului moral, anume o astfel de acțiune înaintează - de obligare, corespunzător, conform normelor indicate supra, reclamantul era obligat să respecte procedura prealabilă de solicitare de la autoritatea/ publică de emitere a actului administrativ de compensare a prejudiciului moral, ceea ce nu a făcut.

Reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ al Republicii Moldova, instanța de contencios administrativ nu este în drept să emită hotărîri de încasare a careva sume de bani, ci de obligare a autorității publice să emită actul administrativ individual favorabil de acordare a unor sume de bani cu titlu de despăgubiri, iar acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual (art. 208 alin. (3) Cod administrativ al Republicii Moldova). Având în vedere cele relatate, acțiunea reclamantului în partea ce ține de solicitarea privind încasarea prejudiciului moral, urmează a fi declarată inadmisibilă pe motivul nerespectării procedurii prealabile.

Luând în considerare cele expuse mai sus, constatăm cu certitudine că actele administrative cu caracter individual contestate au fost emise cu respectarea procedurii legale și a competențelor funcționale ale Cancelariei de Stat, argumentând astfel legalitatea, oportunitatea precum și scopul aplicării acesteia. Prin urmare reclamantul nu a invocat și nici nu a probat vreun temei de ilegalitate al acestora

Or, temeiurile invocate vizează chestiuni de oportunitate, care excedă domeniul de competență materială al instanței judecătorești, în acest sens art.225 alin. (1) din Codul administrativ statuează că instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces și studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă și pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei, înscrisurile dosarului administrativ și explicațiile participanților la proces s-a constatat că, la 12 ianuarie 2023 autoritatea pârâtă a emis Ordinul nr. 25-p cu privire la preaviz, prin care reclamantul Nicoale Gîrbu, a fost preavizat cu privire la eliberarea din funcția publică. (f.d. 33)

La 26 ianuarie 2023 reclamantul a înregistrat cererea la Cancelaria de Stat, prin care a solicitat să fie transferat din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică echivalentă, cu funcția publică deținută, din cadrul Cancelariei de Stat. (f.d. 34-35)

Urmare a cererii înregistrate la 26.01.2023, la data de 16 februarie 2023, Cancelaria de Stat a emis răspunsul nr. 16-81-1729. (f.d. 36)

La 17 februarie 2023, a fost emis Ordinul nr. 212-p prin care au fost încetate raporturile de serviciu ale reclamantului, acesta fiind eliberat din funcția deținută. (f.d. 37)

La 15 martie 2023 reclamantul a înregistrat cerere prealabilă la Cancelaria de Stat, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 212-p din 17 februarie 2023, anularea răspunsului Cancelariei de Stat nr. 16-81-1729 din 16.02.2023, obligarea emiterii Ordinului de transfer din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică de conducere corespunzătoare cu funcția publică deținută din cadrul Cancelariei de Stat, obligarea achitării salariului ratat pentru lipsa forțată de la serviciu. (f.d. 34-35 dosar administrativ)

Iar, la 24 martie 2023 pârâtul a emis răspunsul nr. 15-81- 3181 prin care a respins solicitarea reclamantului. (f.d. 36 dosar administrativ)

Nefiind de acord cu actul administrativ individual defavorabil, la 20 aprilie 2023 reclamantul a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 3-7, 85-94)

Prin acțiunea formulată, Nicolae Gîrbu a solicitat:

-anularea răspunsurilor Cancelariei de Stat nr. 16-81-1729 din 16.02.2023 și nr. 15-81-3181 din 24.03.2023;

- anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17.02.2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu;

- obligarea reîncadrării în funcția publică deținută pînă la data de 21.02.2023, obligarea emiterii Ordinului de transfer din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică de conducere corespunzătoare cu funcția publică deținută din cadrul Cancelariei de Stat,

- obligarea achitării salariului ratat care include toate sporurile, premiile și alte drepturi salariale acordate suplimentar la salariul de bază corespunzător funcției de șef al Biroului, pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada de la data încetării raporturilor de serviciu 21.02.2023 pînă în ziua restabilirii în funcția publică,

- compensarea cheltuielilor de asistență juridică;

- repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei.

Astfel, Nicolae Gîrbu, a formulat o acțiune în obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Prin prisma normelor de drept citate, ordinul Cancelariei de Stat nr.212-p din 17 februarie 2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, este act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual ce vizează raporturile de serviciu dintre Cancelaria de Stat ca angajator și Nicolae Gîrbu ca angajat. Totodată, în sensul art.10 și 11 Cod administrativ, ordinul Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17 februarie 2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantului, or, prin acest act, Nicolae Gîrbu pretinde că i-a fost îngrădit dreptul de a munci.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege..

În conformitate cu art.19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat statuează că cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;

b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială;

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța de judecată constată că actul administrativ contestat de reclamant a fost emis în temeiul Legii nr. 158 din 04.07.2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public.

Conform art. 68 al Legii 158/2008, cauzele care au ca obiect raporturile de serviciu sunt examinate de către instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege o altă procedură.

Instanța de judecată constată că, prin cererea prealabilă din 15 martie 2023 reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 212-p din 17 februarie 2023, privind încetarea raporturilor de serviciu, astfel, ultimul s-a conformat exigenței de respectare a procedurii prealabile.

Totodată, cu referire la prevederile art. 209 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată constată că răspunsul la cererea prealabilă, a fost emis la 24.03.2023 (f.d. 36 dosar administrativ), acțiunea a fost înaintată de reclamantă la 20.04.2023, corespunzător fiind depusă cu respectarea termenului de adresare în instanța de contencios administrativ.

Drept consecință a celor reținute, instanța de judecată apreciază că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantei.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) al Codului administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Potrivit art. 17 al Codului administrativ se menționează că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces, se reține că Nicolae Gîrbu deținea funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii în cadrul Cancelariei de Stat.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 789 din 16 noiembrie 2022, pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice) au fost modificate și completate după cum urmează:

2) la punctul 2, cifrele „202” se substituie cu cifrele „210”;

3) la punctul 13 lit.d) din hotărâre, la punctul 13: la alineatul întâi, textul „Biroul relații cu veteranii asigură asistență organizatorică și informațională Prim-ministrului pe subiecte ce țin de politica de stat în domeniul relațiilor cu veteranii,” se exclude; alineatul doi se abrogă;

La 02 decembrie 2022, Guvernul Republicii Moldova a aprobat Statutul de personal al Cancelariei de Stat, la aceiași dată Secretarul General al Guvernului a avizat favorabil statul de personal în care sunt prevăzute doar 210 de unități. (f.d. 113-148)

La 12 ianuarie 2023, autoritatea publică pârâtă a emis Ordinul nr. 25-p cu privire la preaviz, care potrivit pct. 1 din ordin, Se preavizează domnul Nicolae Gîrbu, șef al Biroului pentru relații cu veteranii, cu privire la eliberarea din funcție. (f.d. 14 dosar administrativ)

Ulterior, la 17 februarie 2023 a fost emis Ordinul nr. 212-p prin care au fost încetate raporturile de serviciu ale reclamantului Nicolae Gîrbu, din funcția deținută de șef al Biroului pentru relații cu veteranii în cadrul Cancelariei de Stat. (f.d. 16 dosar administrativ)

În motivarea actului administrativ emis, Cancelaria de Stat a invocat prevederile art. 63 alin. (1), lit. c) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și intrării în vigoare a Statutului de personal al Cancelariei de Stat la data de 01.12.2022 conform structurii și efectivului-limită aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 789/2022.

În dezacord cu ordinul emis, Nicolae Gîrbu a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată, invocând ilegalitatea acestuia, din motivul încălcării normelor de drept material și procedural.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Potrivit art. 61 al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în redacția în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), raporturile de serviciu încetează în următoarele cazuri:

a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților;

b) eliberare din funcție;

c) destituire;

d) demisie.

Conform art. 63 alin. (1) lit. c), alin. (2)-(5) al aceleiași Lege, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act

administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în următoarele cazuri: c) autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

(2) În cazul eliberării din funcția publică în condițiile alin. (1) lit. a)-c), autoritatea publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor – de 15 zile calendaristice, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (1) lit. j) și k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

(3) În perioada de preaviz, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție acordă funcționarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit.

(31) În perioada de preaviz nu se admite acordarea concediului de odihnă anual sau a concediului neplătit. Concediul de odihnă anual se acordă doar în cazul în care a fost planificat în graficul anual al concediilor de odihnă.

(4) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcționarul public poate fi transferat sau promovat în această funcție.

(41) În cazul eliberării funcționarilor publici în temeiul alin.(1) lit.a) și c), autoritatea publică este obligată să prezinte, în modul stabilit, cu 30 de zile calendaristice înainte de eliberare, subdiviziunii teritoriale a autorității administrative responsabile de implementarea politicii în domeniul promovării ocupării forței de muncă informațiile privind funcționarii publici care urmează a fi disponibilizați.

(42) Nu se admite eliberarea funcționarului public în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma, în perioada concediului de maternitate, concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, precum și în perioada detașării, cu excepția cazului de lichidare a autorității publice.

(43) În cazul în care, la data stabilită în actul administrativ de eliberare din funcția publică, raporturile de serviciu cu funcționarul public sunt suspendate în legătură cu boala sau trauma acestuia, ziua eliberării va fi considerată prima zi lucrătoare de reîncadrare în funcția publică.

(5) În cazul reducerii efectivului de personal sau lichidării de funcții, autoritatea publică nu poate înființa posturi similare celor lichidate timp de un an de la data schimbărilor efectuate.

Conform art. 88 alin. (1) Codul muncii angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c)) doar cu condiția că:

a) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal;

b) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării fiecărui salariat vizat, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse;

c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia);

d) va reduce, în primul rând, locurile de muncă vacante;

e) va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul;

f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă;

g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate;

h) se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv.

Potrivit art. 183 alin. (1)-(3) Codul muncii, în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă.

(2) În cazul unei egale calificări și productivități a muncii, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru au:

a) salariații cu obligații familiale, care întrețin două sau mai multe persoane și/sau o persoană cu dizabilități;

b) salariații în a căror familie nu sînt alte persoane cu venit de sine stătător;

c) salariații care au o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă;

d) salariații care au suferit în unitatea respectivă un accident de muncă sau au contractat o boală profesională;

e) salariații care își ridică calificarea în instituțiile de învățămînt superior și profesional tehnic, fără scoatere din activitate;

f) persoanele cu dizabilități de pe urma războiului și membrii familiilor militarilor căzuți sau dispăruți fără urmă;

g) participanții la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova;

h) inventatorii;

i) persoanele care s-au îmbolnăvit sau au suferit de boală actinică și de alte boli provocate de radiație în urma avariei de la Cernobîl;

j) persoanele cu dizabilități în privința cărora este stabilit raportul de cauzalitate dintre survenirea dizabilității și avaria de la C.A.E. Cernobîl, participanții la lichidarea consecințelor avariei de la C.A.E. Cernobîl în zona de înstrăinare în anii 1986-1990;

k) salariații care au mai multe stimulări pentru succese în muncă și nu au sancțiuni disciplinare (art.211);

l) salariații cărora le-au rămas cel mult 5 ani pînă la stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă.

(3) În cazul cînd unele persoane indicate la alin. (2) corespund cîtorva criterii prevăzute la acest alineat, dreptul preferențial de a fi lăsate la lucru aparține persoanelor care corespund mai multor criterii în comparație cu celelalte persoane. În caz de egalitate a numărului de criterii, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime în muncă mai mare la unitatea respectivă.

La caz, se constată că temeiul lichidării unor funcții publice a statelor de personal ale Cancelariei de Stat rezidă dintr-un act normativ, Hotărârea Guvernului nr. 789 din 16 noiembrie 2022, pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice).

Instanța de judecată constată, că reclamantul, Nicolae Gîrbu, a fost eliberat din funcție, în urma reorganizărilor survenite, care rezultă din Hotărârea Guvernului nr. 789 din 16 noiembrie 2022, pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice).

Potrivit art. 31 din Legea nr. 136 din 07 iulie 2017 cu privire la Guvern, (1) Cancelaria de Stat este autoritatea publică care asigură organizarea activității Guvernului, stabilește cadrul general pentru definirea priorităților Guvernului, asigură suport metodologic, organizatoric și de coordonare pentru sistemul de planificare, elaborare și implementare a politicilor publice la nivelul ministerelor și al altor autorități administrative centrale, monitorizează implementarea programului de activitate al Guvernului, prezintă materialele analitice și informaționale, pregătește proiectele de hotărîri, ordonanțe și dispoziții ale Guvernului și verifică executarea acestora. (2) Cancelaria de Stat elaborează, promovează și implementează politica statului în domeniul resurselor umane în administrația publică și coordonează realizarea managementului resurselor umane în cadrul ministerelor, al altor autorități administrative centrale subordonate Guvernului și al structurilor organizaționale din sfera lor de competență. (3) Cancelaria de Stat este condusă de secretarul general al Guvernului, numit în funcție și eliberat din funcție de către Guvern și subordonat direct Prim-ministrului. (4) Modul de organizare și funcționare a Cancelariei de Stat se stabilește de către Guvern.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, structura și efectivul limită al Cancelariei de Stat au fost aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 657/2009.

Conform pct. 16 lit. h) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 657/2009, secretarul general al Guvernului numește în funcții, modifică, suspendă și încetează raporturile de serviciu, în condițiile legii, a funcționarilor publici, angajează și concediază alt personal al Cancelariei de Stat, precum și conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor monitorizate de aceasta.

La 02 decembrie 2022, Guvernul Republicii Moldova a aprobat Statutul de personal al Cancelariei de Stat, la aceiași dată Secretarul General al Guvernului a avizat favorabil statutul de personal în care sunt prevăzute 210 de unități. (f.d. 113-148)

Urmare a intrării în vigoare a Statutului de personal al Cancelariei de Stat din 02.12.2022 conform structurii și efectivului-limită aprobate prin Hotărîrea Guvernului 789/2022, la 12 ianuarie 2023 autoritatea pârâtă a emis Ordinul nr. 25-p cu privire la preaviz, prin care reclamantul Nicoale Gîrbu, a fost preavizat cu privire la eliberarea din funcția publică. (f.d. 33)

La 26 ianuarie 2023 reclamantul a înregistrat cererea la Cancelaria de Stat, prin care a solicitat să fie transferat din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică echivalentă, cu funcția publică deținută, din cadrul Cancelariei de Stat. (f.d. 34-35)

Actele cauzei atestă că, la 13 februarie 2023, secretarul general al Guvernului i-a propus reclamantului Nicolae Gîrbu, transferul în funcția de consultant principal în Direcția petiții și relații cu cetățenii, funcție care ultimul a refuzat-o contra semnătură. (f.d. 15 dosar administrativ)

Mai mult, la data de 16 februarie 2023, Cancelaria de Stat a emis răspunsul nr. 16-81-1729, fiindu-i comunicat următoarele: „În contextul reorganizării Cancelariei de Stat urmare a aprobării Hotărârii Guvernului nr.789/2022 pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice), domeniul politicilor de stat a

protecției sociale a veteranilor a fost preluat de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, concomitent cu completarea efectivului acestuia cu 5 unități de personal din contul Cancelariei de Stat. Astfel, Biroul pentru relații cu veteranii a fost exclus din structura Cancelariei de Stat. În acest context, ministerului nominalizat i-a fost înaintat demers cu solicitarea prezentării propunerilor în vederea modificării raporturilor de serviciu prin transfer a unor angajați ai Biroului pentru relații cu veteranii pentru continuarea activității în subdiviziunea respectivă din cadrul ministerului. Totodată, ținând cont de doleanța dumneavoastră de a activa în cadrul Cancelariei de Stat și de domeniul conex celui profesat anterior, vi s-a propus numirea în funcția de consultant principal în Direcția petiții și relații cu cetățenii. Propunerea dată n-a fost acceptată de dumneavoastră, iar alte funcții publice vacante sau temporar vacante corespunzătoare disponibile nu sunt.” (f.d. 36)

Cu referire la normele de drept citate, raportate la actele cauzei, instanța de judecată menționează că ordinul contestat a fost emis cu respectarea procedurii prevăzute de lege, în corespundere art. 88 alin.(1) Codul Muncii, citat supra, au fost respectate garanțiile și exigențele cu privire la reorganizarea statelor de personal, a fost motivat corespunzător.

Tot în acest context instanța remarcă faptul că autoritatea publică pârâtă a respectat obligația de a propune reclamantului Nicolae Gîrbu, un alt loc de muncă similar cu cel pe care îl avuse anterior sau unul inferior, în cadrul unității.

Or, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr.789/2022 pentru modificarea unor hotărârii ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice), au fost operate modificări în Hotărârea Guvernului nr. 149/2021 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completarea efectivului-limită a aparatului central al ministerului cu 5 unități, ale căror funcții în domeniul protecției sociale și de drept a veteranilor de au fost preluate de la Cancelaria de Stat. Astfel, Cancelaria de Stat a solicitat prin scrisoarea din 27 decembrie 2022, nr. 16-77-12544, propuneri în vederea modificării raporturilor de serviciu prin transfer a unor angajați ai Biroului pentru relații cu veteranii pentru continuarea activității în subdiviziunea respectivă din cadrul ministerului. (f.d. 20 dosar administrativ)

În acest context instanța de judecată remarcă faptul că ordinul contestat a fost emis fiind motivat suficient, corespunzător prevederilor art. 118 Cod administrativ, și reflectă argumente pentru care angajatorul a optat pentru concedierea reclamantului.

Astfel înainte de a lua măsura eliberării unui funcționar public din funcția deținută, autoritatea publică are obligația de a verifica posibilitatea de a-l transfera într-o altă funcție vacantă, care să corespundă calificării și experienței sale. Aceasta reprezintă o măsură de protecție a dreptului la muncă, stabilitatea locului de muncă și continuitatea activității profesionale a funcționarului. În acest context, în cazul lichidării unei funcții, instituția avea obligația de a identifica, pe baza criteriilor obiective și transparente, alte posturi vacante care să fie compatibile cu profilul profesional al reclamantului. O astfel de verificare nu ar fi trebuit să fie doar o formalitate, ci o acțiune substanțială, care să garanteze drepturile reclamantului de a fi redistribuit într-o funcție echivalentă, atunci când este posibil, și să evite astfel afectarea stabilității sale profesionale fără o justificare adecvată.

Or, așa cum a fost statuat supra, reclamantului i-a fost propusă funcția de consultant principal în Direcția petiții și relații cu cetățenii, pe care ultimul a refuzat-o.

Celelalte temeiuri invocate de către reclamantă întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată suficiente pentru anularea ordinului contestat.

Din raționamentele expuse, deoarece actul administrativ individual contestat este legal și prin el reclamantul nu este vătămat în dreptul său la muncă, reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit.f) Cod administrativ, instanța de judecată va respinge pretențiile reclamantului de anulare a ordinului Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17.02.2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale reclamantului Nicolae Gîrbu.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerințelor reclamantului privind restabilirea în funcția deținută anterior, repararea prejudiciului moral, achitarea salariului ratat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nicolae Gîrbu împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea răspunsurilor Cancelariei de Stat nr. 16-81-1729 din 16.02.2023 și nr. 15-81- 3181 din 24.03.2023, anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 212-p din 17.02.2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, obligarea reîncadrării în funcția publică deținută pînă la data de 21.02.2023, obligarea emiterii Ordinului de transfer din funcția de șef al Biroului pentru relații cu veteranii într-o funcție publică de conducere corespunzătoare cu funcția publică deținută din cadrul Cancelariei de Stat, obligarea achitării salariului ratat care include toate sporurile, premiile și alte drepturi salariale acordate suplimentar la salariul de bază corespunzător funcției de șef al Biroului, pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada de la data încetării raporturilor de serviciu 21.02.2023 pînă în ziua restabilirii în funcția publică, compensarea cheltuielilor de asistență juridică și repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița